

Gymploviny

**Šialený Jack Churchill,
študentské firmy,
recenzie a iné...**

Editoriál

Milí čitatelia,
keď som prebrala „štafetu“ šéfredaktora, mala som s časopisom veľké plány. Nechcela som, aby to boli také nezáživné stránky typu „Obsadili sme štvrté miesto na okresnom florbalovom turnaji“ a tak podobne. Chcela som vytvoriť miesto, kde by mohli tvoriť študenti publikovať svoje básne, príbehy, eseje, kresby a fotografie.

Mať plány je jedna vec, ale podstatne ťažšie je ich zrealizovať.

V prvom rade si človek musí uvedomiť, že to nedokáže sám. Potrebuje tím schopných ľudí, ktorí budú mať aktívny záujem sa do tvorby novín zapájať. Keď do toho musíte niekoho tlačiť, nemá to cenu. A väčšina študentov nemá záujem pridávať si - k svojmu - už aj tak dosť vyťaženému programu ešte ďalšiu starosť. Našťastie sa mi však podarilo vo viacerých triedach nájsť študentov, ktorí mali záujem časopisu pomôcť - či už grafickým spracovaním, článkami či nápadmi.

Tvorba tohto čísla bola plná komplikácií, na ktoré som nebola pripravená. S pár ľuďmi sme sa s nimi dlho pasovali, kým tento časopis mohol uzrieť svetlo sveta. Stále máme málo obsahu, málo tvorby - celkovo málo vecí, ktoré ešte budú potrebovať veľa času. Verím však, že s ľuďmi, ktorých som v poslednej dobe oslovila, sa nám podarí k tomuto cieľu priblížiť a čísla Gymplovní budú čoraz lepšie a zaujímavejšie.

Tak nám držte palce.

Beáta Macejková, šéfredaktor

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Beáta Macejková

Zástupca šéfredaktora: Matej Raab

Členovia:

Marián Mišurec

Dominika Pánska

Alena Hlaváčová

Ema Stupavská

Beáta Kvaková

Bibiána Praženková

Mirka Kazdová

Ján Mihalik

RUBRIKA Z DOMOVA

Neučíme sa pre školu, ale pre život!

Študentské firmy sú od minulého školského roka na našom gymnáziu realitou vďaka predmetu aplikovaná ekonómia, s ktorým sa stretávajú štvrtáci bilingválneho štúdia – teda my. Našou prvou úlohou bolo založenie vlastnej firmy - tvorba názvu a špecifikácia oblasti podnikania. Nevedeli sme, čo máme od tohto projektu čakať, ako k nemu pristupovať a ako si zorganizovať čas, aby sme sa mohli venovať škole aj firme naraz. Najväčšou dilemou bol predmet nášho podnikania. Rozmýšľali sme nad všetkým možným, či už nad upratovaním alebo venčením psov, ale nakoniec sme dostali celkom dobrý nápad. Prečo by sme mali hľadať niečo, čo máme celú dobu pod nosom?

Po krátkej diskusii bolo rozhodnuté – dáme študentom to, čo žiadali už dlho. Ovocie a zeleninu. Tieto, skutočne základné a pritom také dôležité suroviny, chýbali v našom školskom bufete naozaj veľmi dlhý čas. Žiaci 4.BB triedy si zase, vďaka svojej láske k cestovaniu, vybrali za predmet svojho podnikania organizovanie výletov. Bolo to výhodné pre obe triedy – nikto nikomu, ako sa vraví, neliezol do kapusty.

Po neodkladných „papierovačkách“ a rôznych formálnych veciach, ktoré bolo nevyhnutné absolvovať pri zakladaní firmy, sme zvolili predsedu a podpredsedov, ktorí majú na starosti jednotlivé oddelenia marketingu, financií, ľudských zdrojov a výrobu. Po týchto formalitách nás čakal predaj akcií, aby sme získali počiatočný kapitál na naše podnikanie. Vďaka dobrej reklame a kvalitnému akčnému plánu sme s predajom nemali najmenší problém, a tak sme konečne mohli začať plánovať chod firmy. Vybrali sme si naše predajné dni, zostavili recepty na ovocné nápoje, rozdelili si úlohy, nakúpili suroviny a ráno pred vyučovaním sme mohli začať s prípravou našich drinkov. Pred našim prvým predajom sme mali značný rešpekt, a preto sme množstvo drinkov zredukovali, aby sme zistili, aký veľký bude dopyt. Náš prvý predaj dopadol nad očakávanie – podarilo sa nám predáť všetky pripravené nápoje. Množstvá nápojov sme pravi

delne zvyšovali a s príchodom nového mesiaca sme predstavili tri nové príchute, súhrnne nazvané Edícia DECEMBER, ktoré nahradili tie novembrové. Začali sme tiež s predajom horúceho „kakavka“, ako ho voláme my, pri ktorom je možnosť kúpiť nápoj ako menu – teda aj s koláčom v cene. Samozrejme, koláče si pečieme tiež sami.

Dokonca sme sa zúčastnili aj školskej akcie Eko-Mikuláš, na ktorú sme sčasti zabezpečovali catering (ovocie a nápoje) pre deti zo základných škôl, ostatné občerstvenie zabezpečili naši spolužiaci z triedy 4.BB so svojou firmou. Naďalej chceme študentom a učiteľom prinášať čerstvé ovocie a zeleninu, v nových kombináciách a príchuťach. Spokojnosť zákazníkov je pre nás veľmi dôležitým faktorom, a tak robíme všetko pre to, aby sme im boli schopní odovzdať presne takú kvalitu, akú si zaslúžia – vždy tú najlepšiu. O to sa snažia aj žiaci 4.BB, ktorých prvou akciou bola Vianočná Viedeň. Aj oni zistili, že to nie je až také jednoduché, ako sa na prvý pohľad zdá. Mali pred sebou veľa povinností – prieskum trhu, zabezpečenie dopravy, vybavenie poistenia, poučenie o bezpečnosti a taktiež tvorbu jasného plánu – pre cestovateľov pripravili návštevu múzea čokolády, nádherného zámku Schönbrunn a, samozrejme, známych vianočných trhov. „Musím uznať, že firma prosperuje. Učíme sa na vlastných chybách a každou akciou naberalme nové skúsenosti, vďaka ktorým sa zdokonaľujeme v tímovej práci, celkovej organizácii a učíme sa robiť kompromisy v záujme firmy. Našou ďalšou pripravovanou veľkou akciou je výlet do Tatier, kde máme opäť pripravený pestrý a lákavý program,“ končí svoje rozprávanie prezident firmy Juraj Uhrina zo 4.BB.

Denis Binda, 4.BA, Juraj Uhrina, 4.BB

Stredoškolský výskum Holešky

Každoročne sa naši študenti svojimi prácami zapájajú do Stredoškolskej odbornej činnosti, ich záujmové oblasti sú naozaj prekvapivo široké. Tento rok vyrábali delo, realizovali výcvik koňa aj psa, vyrábali mydlá či čokoládu, zaoberali sa tréningovými programami, skúmali vplyv hnojív na izbové rastliny a mnohé iné. Jedna práca, ktorej autorom je študent 3.A Daniel Jánoška, však úzko

súvisí s Vrbovým, konkrétne s potokom Holeška, ktorý našim mesto preteká, aj preto sme sa rozhodli vám ju aspoň sčasti predstaviť.

Človek svojou činnosťou ovplyvňuje životné prostredie vedome alebo nevedome. Industrializácia, urbanizácia, technické pokroky a životný štýl do veľkej miery kontaminujú životné prostredie produkciou odpadových vôd. Hlavným cieľom mojej práce bolo zistiť, či kvalita vyčistenej odpadovej vody z ČOV Krakovany nenarúša samočistiacu schopnosť toku Holeška a tým nespôsobuje škody v biologických a biochemických procesoch, ktoré v povrchových vodách prebiehajú. Skúmal som

koncentráciu dusičnanov, dusitanov, fosforečnanov, amoniaka a kyslíka, pH a biologickú spotrebu kyslíka. Stanovovanie pomocou kompaktného laboratória prebiehalo na základe kolorimetrickej a titračnej metódy. Pri sledovaní určitých parametrov bola použitá aj metóda kvetových testov na spektrofotometri. Počas monitorovania vodného toku Holeška na odberných miestach pred ČOV a za ČOV boli namerané hodnoty dusičnanov v rozmedzí od 0 do 10 mg/l. Ďalším ukazovateľom boli dusitany. Ich koncentrácia sa pohybovala v intervale od 0,025 do 0,05 mg/l, čo zaraďuje tok Holeška do IV. triedy čistoty a teda na hranicu únosnosti. Hodnoty fosforečnanov v povrchovej vode sa prejavili v koncentráciách od 0,25 do 0,75 mg/l. Najviac fosforečnanov sa ukázalo na odbernom mieste za ČOV. Zvýšená koncentrácia fosforečnanov poukazuje na vypúšťanie vyčistenej odpadovej vody z ČOV. Prítomnosťou fosforečnanov sa voda zaraďuje do III. triedy čistoty – stredná. Amoniak je indikátorom znečistenia vody fekálnymi látkami. Množstvom amoniaku Holešku radíme do IV. triedy čistoty, na hranicu únosnosti.

Najvýznamnejším sledovaným ukazovateľom bola biologická spotreba kyslíka, ktorej koncentrácie sa pohybovali od 3 do 7 mg/l. Pri vyšších hodnotách BSK5 sa vo vode nachádza viac znečisťujúcich zložiek vody. Pri terénnom monitoringu v určitom časovom období bolo zistené, že ČOV Krakovany po rekonštrukcii závažným spôsobom neznečisťuje tok Holeška, ktorý je jej recipientom. Zvýšené hodnoty sledovaných ukazovateľov mohli byť spôsobené aj antropogénnymi vplyvmi v oblasti toku, ako sú napr. ľudské obydlia alebo poľnohospodárska činnosť.

Daniel Jánoška, 3.A

Imatrikulácie očami tretiačiek

Priblížme si tie staré dobré časy, keď sa zvonové nohavice radili medzi najväčšie módné hity, keď sa na zábavách púšťali pesničky od Abby alebo Elvisa, keď sa kupovali časopisy kvôli najnovším fotkám Marilyn Monroe. Naši starí rodičia a rodičia ospevujú túto dobu a porovnávajú ju s tou dnešnou - ako bolo všetko lepšie, počúvala sa lepšia hudba, hrali sa lepšie hry. Preto sme sa aj my rozhodli pripraviť pre našich nových žiakov imatrikulácie práve v štýle retro. Naším hlavným cieľom bolo vyzdobiť aulu tak, aby sme sa všetci preniesli v čase. Nechceli sme

zosmiešniť prvákov, ale naopak pobaviť ich a všetkých prítomných, snažili sme sa teda vymyslieť program a úlohy, ktoré by nám pri tom pomohli. Hlavnou p o d m i e n k o u bolo, aby sa všetci prváci a tretiaci obliekli v retro štýle. Asi všetkým nám naše mamy spomínali ako vzali

jednoduchú gumu, vzali sa 3 deti, poprípade 2 stoličky a mohol a sa začať hra na niekoľko hodín. Preto sme sa aj my rozhodli pripraviť ako jednu z úloh skákanie cez gumu. Ďalšou zo zaujímavých úloh bolo točenie „hulahopu“ počas 1min. Taktiež sme otestovali hudobný sluch našich milých prvákov pri rapovaní receptu na babičkine lievance. Pri žiadnej z aktivít nemohla chýbať stará kvalitná hudba z platní, ktoré sme prehrávali na gramofóne. Samozrejme, čo by boli imatrikulácie bez pasovania prvákov? O to sa už postarali žiaci z našej školskej rady. Prajeme teda novopečeným prvákom veľa síl do náročného študentského života.

Bibiána Hornáková, Anna Novotová, Soňa Predná, 3.BA

RUBRIKA TVORBA

Jugend

Keď pustím správy,
otvorím noviny,
vidím tam kopy spodiny,
holé hlavy,
chabé mravy,
agresívne stavy.
Keď to vidí slušný občan, div z
toho nedávi.

Písomková

Veru, dnes ráno som
bola doma naposledy
Neuzriem viac rodný dom,
lebo mama ma vydedí.
Keď sa dozvie moje známky,
keď uvidí vysvedčenie,
už ju vidím, ako zránky
bičom ma cez pole ženie.
Nemám hlavu vedca,
tak sa zľutuj, mami,
v ruštine som aj tak
lepšia ako vlani.

Betón

Stojí na okraji strechy v mliečnej
hmle z rána.
Duch mu vraví: "Nepokúšaj
svojho Pána."
Duša vraví: "Spusti sa s leť,
neváhaj tolko, urob ten krok
vpred."
Telo nevraví nič, len sa zimou
trasie.
Na nesprávnom svete a v ne-
správnom čase.
Jeho slzy dopadajú na chodník.
Stratený a sám, tak ako nik.

Beáta Macejková, 3.BA

RUBRIKA ODPORÚČAME

Film: *The Encounter* – Stretnutie

Film *The encounter* začína nočnou búrkou, ktorá zablokuje cestu cez les. Práve z toho dôvodu sa päť rozličných cudzincov, každý s vlastným životným príbehom, ocitne v reštaurácii *The Last Chance*. Napriek tomu, že títo ľudia vedú celkom odlišné životy, jednu vec majú spoločnú – každému v živote Niekto chýba. Niekto, kto je stále s nimi, no oni s jeho prítomnosťou nevedia alebo nechcú pripustiť... Hlavnými postavami sú arogantný podnikateľ, ktorého vo filme stvárnil Steve Borden, osamelá slobodná žena v podaní Jaci Velazquez, manželský pár na pokraji rozvodu a mladá slečna, ktorá práve utiekla z domu. V reštaurácii stretnú veľmi sympatického majiteľa (Bruce Marchiano), ktorý im však dáva viac ako chlieb... On pozná aj tie najtajnejšie úskalia života hlavných hrdinov a má odpovede na každú z ich otázok. Predstavuje Cestu, ktorá im pomôže vyriešiť všetky problémy. Toto zázračné stretnutie všetkých prítomných poznamená na zvyšok života, a nielen toho pozemského... Podľa môjho názoru je film skutočne dobre a pútavo spracovaný. Hlavné postavy sa počas príbehu vyvíjajú a pohľad diváka na ich životy sa postupne mení. Dej je tiež plný neočakávaných zvrátov, ktoré však v konečnom dôsledku tvoria akýsi spirituálny odraz dnešného sveta. Každá z jednotlivých postáv predstavuje nejaké vlastnosti či spoločenský problém, ktorým si prechádzajú mnohí ľudia v súčasnej dobe. Musím konštatovať, že herci svoje postavy stvárnil skutočne autenticky. Prostredie je jednoduché a rozhodne neočakávajte žiadne špeciálne efekty, no práve jednoduchosť celej scenérie nádherne dopĺňa celkový dojem z hlbokého posolstva, ktoré tento film divákovi prináša.

Myslím, že každý, kto si *Stretnutie* pozrie, v ňom môže objaviť kúsok seba a nájsť odpovede na hlbšie otázky, ktoré ho trápia. Možno dokonca i nájsť Cestu, ktorú mnohí ľudia toľko hľadajú... Každopádne, dojímavé a realistické príbehy, poprepletané súvislosti a stretnutia nenechajú srdcia chladné.

Dominika Pánska, 3.BA

Kniha: Oscar Wilde – Portrét Doriana Graya

Dorian Gray je krásny mladý muž. V celom Anglicku sa nenájde človek, ktorému by sa Dorian nepáčil, a celý jeho svet sa točí okolo jeho krásy. Očaril aj umelca menom Basil Hallward, ktorý sa rozhodol zvečniť ho na svojom najvydarenejšom portréte. Tvárou v tvár obrazu si však Dorian uvedomí, že nie on, ale len jeho obraz ostane krásny naveky. Jeho pôvodné čisté srdce a ideály postupne nakazí Henry Wotton, dekadentný lord, s ktorého postojmi nemôže súhlasiť žiadne slušný človek. Otvoril Dorianovi dvere do úplne iného sveta a on, hoci si uvedomuje Henryho skazenosť, rád ho počúva a trávi s ním čas.

Dorianov život sa postupne začne meniť vo chvíľu, keď sa na jeho portréte v obývačke objaví krutý úsmev, ktorý nikdy nemal na tvári... Na tejto knihe je azda najzvláštnejšie to, že na každej dvojstránke ponúka množstvo myšlienok (vďaka lordovi Henrymu), nad ktorými by ste rozmýšľať celé hodiny, založiť nový filozofický smer, ale vy sa radšej necháte, rovnako ako Dorian, unášať názormi tohto skazeného Lorda. Kniha rieši problematiku stále aktuálnu, hoci sa odohráva v minulosti – vo viktoriánskom Anglicku. Hrdinovia sa nesústredia len na seba, ale aj na svet – na literatúru, na kultúru, na postupnú zmenu sveta okolo nich.

Moje odporúčanie na túto knihu sa nedá jednoducho zhrnúť do nejakej prostej vety, preto len poviem: ak si ju prečítate, môžete dôjsť k myšlienkam, ktoré by vám za iných okolností ani nenapadli. A kniha, ktorá nielen podáva veci na prijatie, ale núti čitateľa zamyslieť sa, má vždy niečo do seba.

Beáta Macejková, 3.BA

Buďme lepšou alternatívou

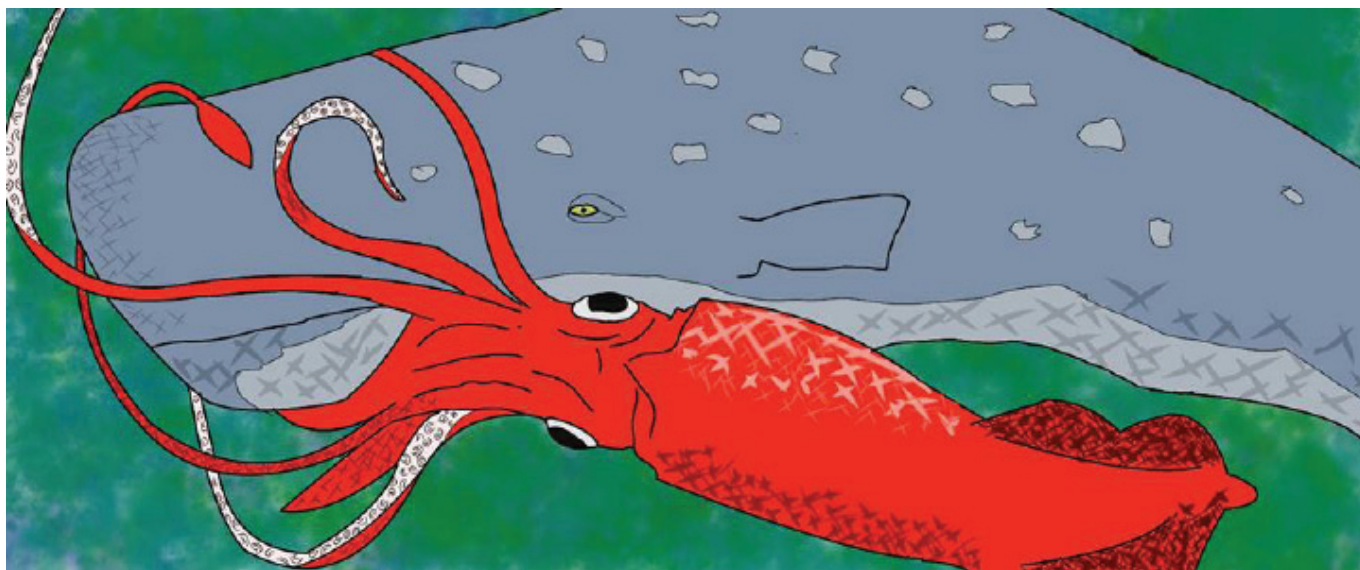
Myslím, že o Modrej veľrybe ste, milí čitatelia, minulý rok aspoň čo-to počuli. Päťdesiat dní trvajúca hra, ktorá mladým ľuďom každodenne prinášala novú úlohu. Využívala psychologické faktory, typické pre obdobie dospievania – emočnú labilitu, vnútornú rozorvanosť, časté zmeny nálad či impulzivnosť. Tínedžer býva veľmi zraniteľný rôznymi spôsobmi - kritikou, pocitom menejcennosti a pod. Nevynímajúc ani pokusy o samovraždu, vyplývajúce zo strachu pred trestom alebo zlyhaním. Samovražda je druhou najčastejšou príčinou smrti mladistvých. Príčinou depresívnych stavov u mladistvých býva často aj neuvedomenie si vlastnej hodnoty. Vnímajú sa ako príliš škaredí, príliš vysokí, príliš nízki, príliš chudí alebo príliš tuční a na základe vybranej zlej vlastnosti sú schopní celkom prehliadať svoje dobré stránky. Každá výsmešná poznámka tak môže byť priliatím oleja do ohňa.

Modrá veľryba je deštruktívna hra, pochádzajúca z Ruska. Vytvoril ju Filip Budeikin, ktorý za tvorbu a šírenie tejto hry skončil vo väzení. Hra bola zostavená tak, aby postupnou gradáciou úloh hráči v posledný (päťdesiaty) deň spáchali

samovraždu. Medzi úlohy Modrej veľryby patrilo napríklad vyrezávanie rôznych symbolov do rôznych častí tela, sledovanie psychadelických videí, státie na okraji strechy a podobne.

Z existencie tejto hry som bola úplne zhrzená. Preto som sa s mojimi priateľmi rozhodla vytvoriť hru „Červená krakatica“, ktorá sa stala aj témou mojej soč-ky. Úlohy v tejto hre sú smerované pozitívne voči hráčovmu okoliu alebo hráčovi samotnému. Prostredníctvom osobného kontaktu s hráčmi sa snažíme ich v plnení úloh podporiť a oceniť ich snahu. Medzi úlohy patrí napríklad: pripraviť raňajky pre celú rodinu, navštíviť starých rodičov, pochváliť niekoho, usmievať sa, aj keď sa mi nebude chcieť a podobne. Teda sú to úlohy, ktoré majú presne opačný charakter ako pri Modrej veľrybe, azda aj preto sme ju nazvali Červená krakatica – je to totiž jediný predátor veľryby. Nemyslím si, že by Červená krakatica mala dosah na širokú verejnosť, uvedomujem si však, že sme zodpovední za to, aby sme k všetkému zlému priniesli aspoň akú-takú lepšiu alternatívu. Skúsme všetci dať ten kúsok vlastných síl, nech je lepší svet a my sme menej zlí.. Možno aj vďaka Červej krakatici.

Beáta Macejková, 3.BA

RUBRIKA SVET

„Šialený“ Jack Churchill

Britský plukovník, ktorý sa preslávil svojimi „šialenými“ činmi za druhej svetovej vojny vzbudzuje pobavenie a údiv dodnes. Nečudo – býval ozbrojený iba gajdami, lukom a škótskym širokým mečom. Jack Churchill sa narodil v Hong Kongu, ale po jeho narodení sa jeho rodina vrátila späť do Anglicka, kde Jack nastúpil na vojenský výcvik, ktorý úspešne absolvoval ale neskôr sa začal venovať žurnalistike. Keď vypukla druhá svetová vojna, Jack sa rozhodol, že sa vráti späť k armáde po tom, čo Nemecko začalo svoju inváziu do Poľska. Tu sa začína jeho celkom komediálna časť života, vďaka získal svoju prezývku a stal sa nebojácny a uznávaným vojakom. Francúzsko, 1940 – Jack bol pridelený do vojenského zboru Manchester v Britskej expedičnej jednotke, s ktorou prepadol nemeckú jednotku pri meste Richebourg. Pred prepadnutím Jack povedal: „Tohto dostanem svojím lukom“, vytiahol svoj luk namiesto zbrane a jeho členovia jednotky sa na neho dívali, ako keby prišiel o rozum. Napol svoj luk, vystrelil – a nepriateľ padol. Nórsko, 1941 – Jack viedol 3. britské komando na nemeckú posádku, ktorá sa nachádzala v nórskom meste Vågsøy. Pred bitkou Jack začal hrať na svoje gajdy pesničku „March of the Cameron Men“ a keď dohral, hodil granát po Nemcoch a rozbehol sa proti nim v nečakanom útoku. Po týchto činoch mu bol udelený Vojenský kríž. Taliansko, 1943 – Jack bol poverený viesť 2. britské komando po vylodení pri meste Salerno. Predtým však museli zabrať malé mestečko Molina. Jack sa v noci infiltroval do mesta iba so svojím mečom a vďaka pomoci jeho poručíka sa mu podarilo zabrať mesto a zajať 42 Nemcov, ktorí boli vystrašení a báli sa Jacka – ten už predtým v Meline vyvraždil celú nemeckú jednotku len svojím mečom.

Neskôr bol nútený vrátiť sa so svojou jednotkou cez priesmyk k britskej základni. Rozhodol sa však vrátiť sa do Moliny po svoj meč. V meste stretol dezorientovanú americkú jednotku, ktorej povedal, aby sa otočili, pretože za hranicami mesta sú nepriateľské línie. Američania však nepočúvli, tak sa Jack otočil chrbtom a zakričal: „Fajn, pôjdem vlastnou cestou, ale tretí krát sa už sem nevrátim!“

Juhoslávia, 1944 – Jack mal viesť svoje komando spolu s juhoslovanskými partizánmi na nájazd na ostrov Brač. Keď sa pohybovali popri pobreží, kde sa rozhodovali, ako sa vylodia na ostrov, nemecká jednotka z ostrova ich zahliadla a spustila paľbu. Partizáni sa skryli a rozhodli sa, že zaútočia až večer. Ale Jack už začal hrať na svoje gajdy,

čím dal signál britským komandám, aby začali bojovať. Pilot lietadla Spitfire však previedol prelet tesne nad Jackovou hlavou, čím mu dal signál, nech prestane hrať a stiahne sa. Na ďalší deň mal spraviť útok na ľavé krídlo Nemcov, ale keď so svojím 40. a 43. komandom boli zasiahnutí paľbou delostrelectva, prežilo iba šesť mužov, vrátane Jacka. Ale Jack nebol ani zranený, hral na svoje gajdy pesničku „Will ye come back again?“ keď Nemci postupovali vo svojom útoku, až dokým ho nakoniec neomráčil granát. V zajatí - Jack bol v zajatí odvedený do Berlína na vypočúvanie a neskôr odvedený do koncentračného tábora Sachsenhausen, z ktorého sa spolu s príslušníkom RAF (Royal Air Forces) Bertramom Jamesom pokúsili utiecť. Útek sa im síce podaril, ale o pár dní ich dostihli nemecké pohraničné jednotky. Neskôr bol Churchill odvedený do tábora Tyrol, ktorý strážili jednotky SS. Druhá svetová vojna v Pacifiku - Po konci druhej svetovej vojny v Európe sa pridal k britským jednotkám, ktoré pomáhali Amerike vo vojne s Japonskom. Jack bol poslaný do mestečka Burma v Mjanmarsku. Ale kým sa Jack dostal do Indie, tak sa vojna skončila kvôli zhodeniu atómovej bomby na Nagasaki a Hiroshimu. Jack to svojsky komentoval slovami: „Keby nebolo tých hlúpych Američanov, mohli sme bojovať ďalších desať rokov!“ Jack zomrel v roku 1996 vo veku 89 v Anglicku.